

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Nc/2/2026
Identifikačné číslo spisu: 1112201049
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2026
Meno a priezvisko: Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:1112201049.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu T., zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Pezinok, Malacká 2/B, proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Račianska 71, IČO: 00166073, o náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z., vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B1-12C/6/2012, o vylúčení sudkyne Krajského súdu v Bratislave z prejednávania a rozhodovania sporu vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6Co/119/2025, takto

rozhodol:

Sudkyňa Krajského súdu v Bratislave Mgr. Jana Janics Bajánková n i e je vylúčená z prejednávania a rozhodovania sporu vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6Co/119/2025.

Odôvodnenie

1. Žalobca v prebiehajúcom odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6Co/119/2025 podaním z 19. marca 2026 ospravedlnil neúčast' na verejnom vyhlásení rozsudku dňa 25. marca 2026 z dôvodu „kaučovania syna Z. A. K. na Majstrovstvách sveta WKA v karate & kobudo na Malte". Uviedol, že jeho syn trénuje dieťa sudkyne Krajského súdu v Bratislave Mgr. Jany Janics Bajánkovej. V podaní zároveň uviedol, že zásadne nesúhlasí so zmenou zloženia, tobôž nie z dôvodu „údajnej práceneschopnosti" členky senátu JUDr. R. Janákovej a vznáša námietku voči sudcom tzv. nového senátu v zložení Mgr. Jana Banics Bajánková, JUDr. Otília Belavá a JUDr. Michaela Krajčová.

2. Sudkyňa Krajského súdu v Bratislave Mgr. Jana Janics Bajánková, ako predsedníčka senátu 6Co, vo vzťahu k dôvodom jej vylúčenia v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6Co/119/2025 uviedla, že jej dcéru od marca 2026 v rámci karate trénuje ako jeden z trénerov v karate klube aj syn žalobcu. S trénerom dcéry (synom žalobcu) do osobného kontaktu neprichádza. Z priebehu ostatnej súťaže v karate (14. marec 2026) zistila, že je aj jedným z rozhodcov v rámci federácie, ktorej členom je aj karate klub, v ktorom jej dcéra pôsobí. O tom, ktorí rozhodcovia budú však konkrétnu kategóriu rozhodovať, ako rodič vedomosť nemá. Je toho názoru, že samotná skutočnosť, že jedným z trénerov jej dcéry je syn žalobcu, nezakladá k strane sporu na strane žalobcu taký jej kvalifikovaný vzťah, ktorý predpokladá ustanovenie § 49 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP"), a ktorý by ju vylučoval z prejednávania a rozhodovania danej veci.

Subjektívne sa necíti byť vo vzťahu k žalobcovi zaujatá.

2.1. Sudkyne Krajského súdu v Bratislave JUDr. Otilia Belavá a JUDr. Michaela Krajčová, ako členky senátu 6Co vo vzťahu k vznesenej námietke zaujatosti uviedli, že žalobca svoju námietku voči ich osobám nedoplnil a neodôvodnil. Z uplatnenej námietky zaujatosti nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by bolo v zmysle § 52 ods. 1 v spojení s § 49 CSP možné skúmať a ktoré by vzbudzovali odôvodnené pochybnosti o ich nezaujatosti. Subjektívne sa necítia byť zaujaté ani vo vzťahu k žalobcovi a ani vo vzťahu k prejednávanej veci.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd nadriadený Krajskému súdu v Bratislave (§ 54 ods. 2 CSP) posudzoval opodstatnenosť tvrdenej možnosti vzniku pochybnosti o nezaujatosti u namietanej predsedníčky odvolacieho senátu 6Co Krajského súdu v Bratislave z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci.

4. Podľa § 49 ods. 1 CSP je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

5. Podľa § 52 ods. 1 CSP strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti.

6. Podľa čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. z 1. septembra 1992 v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavy“) nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

7. Účelom citovaného ustanovenia § 49 ods. 1 CSP je prispieť k nestrannému prejednávaniu sporu (veci), k nezaujatému prístupu k stranám (účastníkom), ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní; zámerom je tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktoré sú z hľadiska vylúčenia sudcu považované za právne relevantné. Týmito skutočnosťami sú právne významné vzťahy sudcu, a to jeho vzťah: a) k sporu (veci), v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia sporu alebo konania, b) k stranám sporu (účastníkom konania), ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, c) k zástupcom strán sporu (účastníkom konania), ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod b) alebo c) k osobám zúčastneným na konaní.

8. Rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 49 až § 58 CSP predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 38 Listiny základných práv a slobôd, čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Treba trvať na tom, že sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci možno iba výnimočne a zo závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezaujato a spravodlivo. V zásade platí, že v určitej právnej veci by mal rozhodovať nezávislý a nestranný sudca vecne a miestne príslušného súdu, určený rozvrhom práce príslušného súdu a tento tzv. zákonný sudca by sa už v ďalšom priebehu konania nemal meniť. Výnimku z ústavnej zásady nezmeniteľnosti zákonného sudcu predstavuje inštitút vylúčenia sudcu z rozhodovania, ktorý zákonom predpokladaným postupom a so zákonom predpokladaných dôvodov pripúšťa, aby zákonný sudca bol vylúčený z ďalšieho rozhodovania. Zámer, ktorý tu umožňuje prelomiť ústavnú zásadu nezmeniteľnosti zákonného sudcu, spočíva v zmarení hroziaceho rizika, že by v spore mohol rozhodovať zaujatý a nie nestranný sudca. Pri posudzovaní týchto dôvodov v konkrétnej situácii je nutné prihliadať aj na rozsiahlu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) a napokon aj na závery, ku ktorým dospela doterajšia súdno-aplikačná prax najvyššieho súdu.

Y.

9. ESLP pri riešení otázky nestrannosti sudcu vychádza z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru. Tieto aspekty nestrannosti rozlíšil aj pri svojom rozhodovaní (pozri napríklad Piersack proti Belgicku).

9.1. Subjektívna stránka nestrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k stranám sporu, prípadne k ich zástupcom. Významné z tohto hľadiska je, čo si sudca myslel

pro foro interno. Pri subjektívnej nestrannosti sa vychádza z prezumpcie nestrannosti, až kým nie je preukázaný opak. Na preukázanie nedostatku subjektívnej nestrannosti vyžaduje judikatúra ESLP dôkaz o skutočnej zaujatosti (pozri napríklad Hauschildt proti Dánsku). Rozhodujúce nie je však (subjektívne) stanovisko sudcu, ale existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vznikáť pochybnosti o nestrannosti sudcu.

9.2. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych príznakov. Uplatňuje sa tzv. teória zdania nezaujatosti, podľa ktorej platí, že „spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná“. Nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť (napr. rozhodnutie vo veci Delcourt proti Belgicku). Rozhodujúcim prvkom pri posudzovaní námietky zaujatosti zákonného sudcu je to, či obava strany je objektívne oprávnená a relevantná. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného. Je potrebné brať zreteľ na skutočnosť, že spoločenské vzťahy v najširšom slova zmysle sú vzťahmi vzájomného pôsobenia, kontaktu a interakcie medzi členmi spoločnosti; preto závažnosť, ktorá by založila pochybnosť o nezaujatosti zákonného sudcu (znamenala dôvod pre jeho vylúčenie z prerokovania a rozhodovania sporu), môže aj pri zohľadnení tzv. teórie zdania uplatňovanej v judikatúre ESLP nastať iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k danému sporu, stranám alebo ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „sine ira et studio“, teda nezávisle a nestranne (porovnaj napr. I. ÚS 332/08).

10. Existencia oprávnených pochybností o nestrannosti sudcu závisí vždy od posúdenia konkrétnych okolností prípadu a podľa objektívneho kritéria sa musí rozhodnúť, či (úplne odhliadnuc od osobného správania sa sudcu) existujú preukázateľné skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybnosti o nestrannosti sudcu (pozri Fey proti Rakúsku). Pri rozhodovaní, či je daný oprávnený dôvod na obavu, že konkrétny sudca je nestranný, je stanovisko osoby oprávnenej namietať zaujatosť dôležité, ale nie rozhodujúce, určujúce je to, či sa môže táto obava považovať za objektívne oprávnenú. Len nestranný súd totiž poskytuje stranám rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok (II. ÚS 71/97). Z judikatúry ESLP a ústavného súdu možno vyvodíť, že subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa musí podradiť prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, či sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k sporu, k stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní disponuje.

11. Pokiaľ ide o subjektívny aspekt nestrannosti namietanej sudkyne možno konštatovať, že predsedníčka senátu 6Co Krajského súdu v Bratislave Mgr. Jana Janics Bajánková sa necíti byť vo vzťahu k žalobcovi zaujatá. Skutočnosť, že od marca 2026 trénuje jej dcéru ako jeden z trénerov v karate klube aj syn žalobcu, (s ktorým do osobného kontaktu neprichádza), nezakladá k strane sporu na strane žalobcu taký jej kvalifikovaný vzťah, ktorý predpokladá ustanovenie § 49 ods. 1 CSP. Posudzujúc, či predmetné okolnosti (syn žalobcu je jedným z trénerov dcéry dotknutej sudkyne) môžu indikovať nedostatok nestrannosti sudcu z hľadiska jej objektívnych aspektov, a teda či aj napriek absencii subjektívnej zaujatosti je v tomto prípade daná relevantná obava z nedostatku nezaujatosti, vychádzal najvyšší súd z citovanej judikatúry ESLP, ktorá nepovažuje za automatické preukázanie chýbajúcej nestrannosti sudcu existenciu akejkoľvek okolnosti vrhajúcej čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, a v tomto kontexte dospel k záveru o nepreukázaní relevantnej obavy z nedostatku nestrannosti, pretože pre vznik objektívnej pochybnosti nie je dostačujúca skutočnosť, že syn žalobcu trénuje ako jeden z trénerov v karate klube dieťa sudkyne, nakoľko povaha tohto vzťahu spolu s okolnosťami preukázanými v tomto konaní nenasvedčujú jeho vplyvu na namietanú sudkyňu.

12. Vo vzťahu k sudkyňiam JUDr. Otílii Belavej a JUDr. Michaele Krajčovej žalobca vo svojej námietke zaujatosti neuviedol žiadny konkrétny dôvod, pre ktoré by mali byť tieto sudkyne vylúčené z pojednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6Co/119/2025 (§

49 ods. 1 CSP).

13. Podľa § 52 ods. 2 CSP, v námietke zaujatosti (podanej stranou sporu) musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužívajú.

14. Vznesenie námietky zaujatosti, bez ďalšieho aj na zvyšných členov senátu (resp. na senát ako celok), iba z dôvodov vzťahujúcich sa výlučne k jednému (inému) členovi senátu, samo o sebe nepreukazuje dôvod zaujatosti podľa § 49 ods. 1 CSP, aj vo vzťahu k týmto zvyšným členom senátu. Subjektívny názor, že z tohto dôvodu môžu byť zaujatí všetci členovia senátu, na odôvodnenie námietky zaujatosti vo vzťahu k zvyšným sudcom (členom senátu), nepostačuje (§ 52 ods. 2 CSP). Okolnosti vylučujúce z prejednávania a rozhodovania sporu u Mgr. Jany Janics Bajánkovej preto nemôžu bez ďalšieho zakladať i dôvod pre legitímne obavy z nestranného a nezaujatého rozhodovania zvyšných členov tohto, vec prejednávajúceho, senátu.

15. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel najvyšší súd k záveru (berúc v úvahu aj vyjadrenie sudkyne Mgr. Jany Janics Bajánkovej - subjektívny test nestrannosti), že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady podľa § 49 ods. 1 CSP na jej vylúčenie z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Žalobcom uplatnenú námietku zaujatosti považoval preto za nedôvodnú.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.